

Oucmanický zpravodaj

červenec 2017

č. 13

MASOPUST

OBSAH

<i>ÚVODNÍK</i>	2
<i>UDÁLOSTI PRVNÍHO POLOLETÍ 2017 Z POHLEDU STAROSTY OBCE</i>	4
<i>MASOPUST 2017</i>	6
<i>PYŽAMÁK - PLES V OUCMANICÍCH</i>	7
<i>SENIORSKÝ KLUB A JEHO AKTIVITY</i>	8
<i>DÁMSKÝ KLUB A JEHO ČINNOST</i>	9
<i>TRADICE PÁLENÍ ČARODĚJNIC</i>	10
<i>SENIORŮ SE VYDALI DO POLSKA</i>	11
<i>S OUCMANSKOU HOSPODOU ZA POZNÁNÍM A KULTUROU</i>	13
<i>SPOLEČENSKÁ KRONIKA</i>	16
<i>KROUŽEK EKOHRÁTKY NA PALETĚ</i>	17
<i>VELETRH ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVY 2017</i>	17
<i>VÝZVA K OMEZENÍ HLUKU</i>	18
<i>STŘEDISKO CHOVU SKOTU VKK OUCMANICE</i>	19
<i>OUCMANICE PŘED PADESÁTI LETY</i>	22
<i>CYRILOMETODĚJSKÝ DEN SE VYDAŘIL</i>	24
<i>SKŘÍTEK</i>	26
<i>POHLED Z BALKÓNU</i>	29
<i>OUCMANICKÉ VEJŠPLECHTY OUVEJ</i>	31

ÚVODNÍK

Léto je v plném proudu. Společně jsme v červenci oslavili dva největší letní křesťanské svátky, které jsou státními svátky České republiky. Příchod věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu a vzpomínku na upálení reformátora církve mistra Jana Husa. Není vzdálená doba, kdy jejich uctívání dělilo křesťanskou společnost v českých zemích na katolíky, uznávající svátek Cyrila a Metoděje, a protestanty, obhajující význam díla Mistra Jana Husa v historii celého křesťanství. V neděli 2. července 2017 jsem se na nedalekém Růžovém paloučku zúčastnil vzpomínkové akce k uctění památky Českých bratrů, kteří pro svou víru museli opouštět naši zem do emigrace. Měl jsem upřímnou radost, že z projevů řečníků, bez ohledu na církevní příslušnost, zněla potřeba dialogu všech křesťanských církví ke vzájemnému sblížení. Pouze společný postup křesťanského světa může zachránit křesťanské hodnoty a celou naši společnost před nebezpečím, které nám hrozí celosvětovou rozpínavostí islámské kultury.

Cyrilometodějský den řemesel v Oucmanicích se stal příležitostí připomínat tyto historické události přímo v naší malé obci. Více než tisíc lidí se přišlo podívat na řemesla, která se přenášejí z generace na generaci. Bylo velice příjemné poslouchat klasickou dechovou hudbu a Hubertovy trubáče, sledovat umění sokolníků, hasičů, zručnost řemeslníků, projet se s koňským povozem

a především vidět tolik dětí a mladých lidí, kteří měli zájem něco nového poznat a pobavit se. Výborná nálada a pohoda většiny účastníků bez toho, že by nás rozdělovala víra, či náboženství, politická, či spolková příslušnost. Můžeme být v Oucmanicích hrdí na to, že dokážeme takovou akci zorganizovat, že jsou mezi námi sousedé, kteří bez nároku na odměnu přiloží ruku k dílu. Patří jim veliké poděkování. Vážme si nově založené tradice a dělejme vše pro její pokračování.

Ve svém úvodníku chci připomenout i významné výročí, které si v letošním roce připomínáme. Je jím 725 let od první písemné zmínky o Oucmanicích, uvedené v zakládající listině kláštera zbraslavského z 10. srpna 1292. Máme bohatou historii, která nebyla nikdy pošlapána, je spojena s mnoha lidmi, kteří dokázali obětovat pro rozvoj obce hodně svých sil a své moudrosti. Neměli bychom nikdy zapomínat, že hodnoty, kterých si užíváme, nejsou výsledkem práce současníků, ale především těch, kteří tu byli před námi. Těšit nás může skutečnost, že stávající vedení obce i jednotlivých spolků úspěšně pokračuje v práci našich předků. Snad jednou budou v hodnocení své práce stejně úspěšní.

Přeji naší vesničce do dalších let ať platí slova z naší hymny:

„Oucmanice jsou pěkná vesnička,
je tam hospoda, malá kaplička,
Oucmanice jsou naším domovem,
jsou tam lidičky spjatí osudem.“

Petr Marek

UDÁLOSTI PRVNÍHO POLOLETÍ 2017 Z POHLEDU STAROSTY OBCE

První polovina roku byla zase nezvyklá. Zima se po sérii teplých ročníků ukázala tak, jak jsme byli zvyklí v osmdesátých letech. Byl sníh a mrzlo až práštělo. Projevil se komunitní život v hospodě, kde několik kamarádů dohodlo a následně zrealizovalo kluziště na tenisovém kurtu. Děkujeme za povedený počín, který zastoupil neutěšený stav našeho „rybníka“.

Jaro bylo opět jarem, což píšu s vědomím minulých let, kdy se zdálo, že zima přechází přímo do léta. Stejně jsme byli nespokojení. Počasí provázely velké teplotní změny s rozdílem teplot kolem osmnácti stupňů během pár dnů, a to několikrát za sebou. Chladné počasí s teplotami pod 0 °C bylo v dubnu a poslední přízemní mrazík byl z 9. na 10. května. Jaro se zdálo nepříznivé pro včelaře. Pomrzly vlašské ořechy, třešně, meruňky a broskve. Květen a červen charakterizovalo velké střídání teplot. Vláhový deficit se nepodařilo vyrovnat, ale naštěstí srážky v různé intenzitě chodily téměř pravidelně.

V oblasti kultury a společenského dění bylo opravdu živo. Nebudu všechny počiny vyjmenovávat. Z těch nejvýraznějších bych vzpomenul průvod masopustních masek a návštěvu muzikálu v Praze. V každém ohledu si organizátoři všech kulturních a společenských akcí zaslouží upřímné poděkování a úctu za to, že si v této uspěchané době najdou trochu času, aby něco udělali pro naši obec.

Zastupitelstvo řešilo řadu úkolů, které přinesla doba a potřeby obce. Proběhla čtyři veřejná zasedání zastupitelstva. V lednu se schvaloval rozpočet obce na tento rok se schodkem cca 470 000 Kč. Hlavním bodem březnového zasedání bylo schválení plánu společných zařízení v rámci probíhajících pozemkových úprav. Mezi tato zařízení patří cestní síť, protipovodňová zařízení, protierozní opatření a krajinnotvorné prvky.

Další zasedání proběhlo v květnu. Jednalo se o mimořádné zasedání s cílem projednat vznik komunitního centra v rámci naší hospody. Naše spolky využívají prostory hospody ke svoji činnosti v různé míře. Cílem vzniku centra je tuto činnost podpořit a zlepšit podmínky pro potřeby spolků a občanů. Pokud se nám podaří

získat dotaci na vznik komunitního centra, získají občané možnost sociálního poradenství a především zlepšení technického zázemí v obecní hospodě.

Čtvrté veřejné zasedání proběhlo v červnu. Jeho hlavním úkolem bylo uzavření hospodaření obce v roce 2016. Schvaloval se závěrečný účet obce a ukončený audit hospodaření s výrokem bez závad.

Mimo uvedené body probíhá realizace mnoha dalších úkolů. Zadaní projektu na biologické rybníčky, řešení vlastnictví několika pozemků, realizace rekonstrukce veřejného osvětlení a řada dalších. Zajímavou událostí v činnosti obce bylo získání druhého místa za webové stránky obce v krajském kole soutěže o Zlatý erb v kategorii stránky obcí. Je na nich samozřejmě co zlepšovat, ale potěší, že jsme se vydali správným směrem.

Náročnou prací byla příprava Cyrilometodějského dne řemesel, který je popsán v dalším článku. Přesto mi dovoluje upřímně poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě našeho svátku, všem představitelům jednotlivých řemesel, všem hudebníkům a manželům Padrtkovým za zajištění výborného cateringu při akci. Velkým počinem letošního ročníku bylo vybudování vlastního pódia, čímž se otevřela možnost pro místní spolky k jeho využití. Za jeho realizaci moc děkuji.

V oblasti výstavby blahopřejeme manželům Miklasovým k dokončení stavby na jižní straně.

Na pomoc při údržbě našeho životního prostředí jsme zakoupili traktůrek se sekačkou, radlicí na sníh, kartáčem a vozíkem za cca 640 tisíc korun. Při péči o zeleň jsme byli nuceni skácet lípu u zastávky autobusu. Firma Denívková zahrada vysázela novou lípu plstnatou, která by měla být odolnější. Při jarní údržbě se nám podařilo zahájit práce na revitalizaci prostoru vodárny nad obcí. Věřím, že se nám během roku 2018 podaří revitalizaci dokončit.

Závěrem děkuji za odvedenou práci pro naši obec a prožité krásné chvíle v naší pospolitosti.

Josef Pavlíček

MASOPUST 2017

V sobotu 25. února se konal již 3. ročník Masopustu v Oucmanicích, který si pod svá křídla vzal spolek lidových tradic. Nádherné počasí přilákalo nejen tradiční masky, ale i mnoho doprovázejících diváků, kteří se na tuto akci přišli podívat. Letošní pochůzka po obci začala u obecního úřadu, kde starosta po příjezdu v historickém vozidle, předal vládu nad obcí masopustnímu průvodu. Nechyběla hromadná fotografie a zvesela za doprovodu kapely na traktorovém povozu, bylo započato s kontrolou všech domácností, zda někde nepřebývá něco k vypití a snědku. Zastávek po vsi bylo požehnaně a cesta byla velmi veselá, což poznala i řada řidičů projíždějících a nechápajících, co že se to vlastně děje. Díky velkému nasazení průvod masek došel až k místní hospodě, kde byla závěrečným ceremoniálem pochována basa, byla vyhodnocena pochůzka a předána vláda nad obcí opět starostovi.

Děkujeme všem dobrým lidem, kteří si pro letošek připravili výborné pohoštění a občerstvení masopustního průvodu. Třetí ročník se povedl a všichni se dobře pobavili.

Počátky masopustu a masopustních pochůzek je třeba hledat v předkřesťanském kultu zimního slunovratu. Váha soudobého masopustu se ale přenesla na příchod nového vegetačního období, jarního novoročí. V lednu a únoru se dokončovaly práce hospodářského roku. Domlácelo se obilí cepy, zpracovávala konopná a lněná příze. V životě lidí byl čas svateb, zabíjaček, tančovaček, řady obchůzek s prvky koledy, hrály se divadelní scénky s masopustní tematikou. Zároveň se konaly přípravy k nadcházejícímu hospodářskému období, které začalo jarními pracemi na polích. Doba konání masopustu se určuje zpětným odečítáním podle lunárního roku. Neděle po prvním úplňku následujícím po 21. březnu je nedělí velikonoční a 46 dní před ní je masopust-

ní úterý. To zosobňuje konec masopustního období započatého na Tři krále (6. ledna). V masopustní úterý před popeleční středou by měl vyvrcholit masopust, kdy se o půlnoci pochovala „basa“ a začínaly týdny předvelikonočního odříkání po období plném bujarého veselí. Ale s rozdělením pracovní doby se ve 20. století masopustní obchůzky přesunuly na nejbližší sobotu nebo neděli.

Za spolek lidových tradic Milan Vincenc – masopustní hasič

PYŽAMÁK - PLES V OUCMANICÍCH

Spolek lidových tradic se po rozhodnutí hasičů, že již nechtějí organizovat „Babský ples“ ujal plánování tradičního plesu v Oucmanicích. A jaké jiné téma než Pyžamák. Pyžamák je tradiční Oucmancký ples, s tím se u nás začínalo a sjížděli se na něj hosté z širokého okolí.

Samotný ples proběhl v pátek 10. 2. 2017 a hrála nám na něm známá kapela „Vepřo Knedlo Zelo“, která má repertoár od lidových písní až po klasický rock. Při vstupu nechyběl Welcome drink. Zpestření programu zajistilo vystoupení známé taneční skupiny „Vaše sestry“. Její výkon na téma Slunce, seno... byl fascinující (kdo neviděl o moc přišel). Byla to fuška je přesvědčit v jejich nabitém programu, aby vystoupili na našem plese v Oucmanicích. Půlnoční bohatá tombola s první cenou v podobě osobního automobilu dokreslila večer plný super zábavy.

Zde se patří poděkovat hlavně všem sponzorům tomboly. Poděkování taktéž patří všem, kteří se podíleli na organizaci plesu a obci za pomoc při spoluporaďání. A jak to bude v následujícím roce? Termín plesu je již dán na 17. 2. 2018. Kapela je již taktéž známá, tentokrát využijeme služeb vysokomýtského BETL BANDU. A téma? Máme dvě varianty buď tradiční Pyžamák, nebo

Reprezentační ples. Předběžně jsem již na daný termín zamluvil i osvědčenou taneční skupinu, tak snad vše klapne. Všechny již předem zveme na ples v příštím roce.

Taneční skupina Vaše sestry

Za spolek lidových tradic Pavel Marek

SENIORSKÝ KLUB A JEHO AKTIVITY

Činnost seniorského klubu letos začala 31. ledna uspořádáním besedy o Mongolsku. Ing. Jiří Oliva procestoval část této asijské země s dalšími profesory vysoké školy, aby se blíže seznámili s podmínkami k řešení pomoci v zemědělské oblasti, a nám řekl hodně zajímavého.

Pomáhali jsme spolku lidových tradic s pyžamovým plesem.

Oslava Mezinárodního dne žen s malým občerstvením proběhla v budově obecního úřadu. Poseděli jsme, pobesedovaly, dostaly kytíčku a strávily hezké odpoledne.

Už tradičně byl seniorský klub organizátorem vystoupení Alfreda Strejčka a Štěpána Raka, tentokrát na velikonoční téma „Amen, pravím Ti“. Jako obvykle plný sál oucmanické hospody tleskal vynikajícím pražským umělcům.

Chocenské kino promítá jednou nebo dvakrát v měsíci v pátek dopoledne filmy pro seniory za snížené vstupné 50 Kč. Shlédli jsme dva české filmy Špunti na vodě a Bába z ledu.

V květnu jsme se vydali na výlet do zahraničí, k našim severním sousedům Polákům. O tom se dočtete v dalším článku.

Koncem června jsme využili nabídku ZOD Zálší, které pro své členy seniory pořádá každoročně výlet za velmi slušnou cenu a vybere vždy zajímavé místo. Letos jsme navštívili renesanční zámek Velké Losiny a prošli se lázněmi. Je zde také ruční výroba papíru, která je v provozu od 16. století. Nedaleko je naše jediná přečerpávací elektrárna Dlouhé Stráně. Po zhlédnutí filmu jsme se podívali do prostoru nad samotnými turbínami, který je vyrubán v nitru hory. Vytěžený kámen byl použit na navržení hrází spodní a horní nádrže a na stavbu silnice. Pak jsme vyjely 12 km na vrchol hory Mravenečník, kde je horní vodní nádrž, ze které jsou v případě potřeby poháněny turbíny. Když není elektrická energie v síti potřeba, použije se na přečerpání vody ze spodní do horní nádrže. Byl krásný výhled na vrcholy Jeseníků.

Pomáhali jsme s přípravou Dne řemesel a zajistili prodej vstupenek a upomínkových předmětů.

Za seniorský klub Míla Čermáková

DÁMSKÝ KLUB A JEHO ČINNOST

Protože je teď v naší obci velmi bohatý spolkový život, tak jsme se k němu rády připojily a akce jednotlivých spolků se vzájemně prolínají, jeden zaštiťuje a ostatní se připojují. V uplynulém období jsme spolu nacvičily předtančení na Pyžamový bál, nově pořádaný Spolkem lidových tradic. Několik se nás zúčastnilo tradičního masopustního průvodu, pořádaného Spolkem lidových tradic. Poté jsme se podílely na dětském dnu, pořádaném hasiči. Tentokrát to byla pohádková stezka se zastávkami, kde děti plnily úkoly. A jako již tradičně jsme spolu se Seniorským klubem zajišťovaly prodej vstupenek na Cyrilometodějském dnu řemesel, vrcholné akci naší obce. Všechny akce se vydařily, tak budou pokračovat i v příštím roce.

Nadále ve čtvrtek navečer cvičíme na obecním úřadě kundalini jógu s Hankou Vítkovou z Vysokého Mýta. Přestávka byla v květnu a bude ještě v srpnu, od září pak budeme opět pokračovat. Kdyby se chtěl někdo připojit, tak se ozvěte Markétě Markové na číslo 603 957 879.

1. června jsme byly v Praze na koncertě Jai-Jagdeesh, umělkyně zpívající mantry, která značnou část života prožila v Indii a je bytostně spjatá s kundalini jógou. Kromě zpěvu se zabývá i tancem a hlubokými meditacemi. Její koncert v nás zanechal krásný pocit.

20. května nás několik bylo na přednášce Libora Navrátila z Brna, kterou pořádala Hana Hromádková ze Zámeckého knihkupectví v Chocni. Přednáška byla přímo v knihkupectví. Pan Navrátil se zabývá vytvářením vibračních esencí, které harmonizují energetické pole lidí, kteří si je aplikují. Jedná se o vonné esence s vloženou informací složené tak, aby po nanesení na určené místo na těle pomáhaly vyladovat energetické pole člověka.

V plánu jsou další akce, tak uvidíme, které uskutečníme. I my teď máme prázdniny na získávání nových zážitků a hledání nových cest.

Milena Čermáková

TRADICE PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Tato tradice začíná vždy nejprve sháněním, pokácením a přípravou dřeva na samotnou hranici. Dřevo se začíná shánět i několik měsíců dopředu. Když už je vše domluveno, tak začíná samotná příprava. Musíme zajet do lesa dřevo pokácet, nakrátit na konkrétní rozměr a poté dopravit na hřiště. Samotná stavba hranice zabere nejvíce času, ale řekli bychom, že jsme v tom už zblhlí, a práce nám jde od ruky.

V neděli 30. dubna byla připravena hranice, čarodějnice, občerstvení a zábava mohla začít. Počasí nám tentokrát přálo i nepřálo. Bylo sice slunečno, ale foukal studený vítr a byla pořádná zima. Na pomoc proti zimě jsme měli ale připravené malé zpestření. Ohnivého trola vyřezaného z obecní lípy, u kterého se mohl každý ohřát. Zimu nám samozřejmě pomáhala zahnat i hranice s čarodějnicí.

Pro děti byl jako vždy připravený malý ohýnek, na kterém si mohly opět špekáčky. Ohýnku samozřejmě využili i rodiče, a možná ještě hojněji než děti. Na čepu jsme měli připraveného Bernarda, a v udrně se již tradičně udila krkovička a špekáčky.

Věříme, že návštěvníci, kteří se tohoto pálení čarodějnic zúčastnili, si ho i náležitě užili a budeme se těšit na další ročníky.

Lucie Martincová

SENIORI SE VYDALI DO POLSKA

Byl květen a v Seniorském klubu jsme se dohadovali kam na výlet. Zvítězil návrh, že se vydáme po stopách, které popsal pan Robenek v předposledním čísle Oucmanického zpravodaje, tedy kolem Kralického sněžníku. Přihlásilo se nás 9, a tak jsme uvítali možnost využít k dopravě hasičského auta a vžili se do role seniorského družstva žen, kterému jsem dělal velitele a František Motl strojníka.

Výletníci na přechodu do Klodska

Sluníčko svítilo, nálada byla skvělá a naším cílem byla nejprve cca 90 km vzdálená krápníková Medvědí jeskyně u Kletna v Polsku. Romantická cesta přes Králíky, Staré Město pod Sněžníkem a Kladské sedlo na parkoviště pod jeskyní příjemně utíkala. Malé zastávky na občerstvení, krásné pohledy na horskou krajinu a v autě samý smích. Z parkoviště nás měla čekat půl hodiny procházka, ale zlákaly nás turistické elektromobily.

Vstupenky jsme měli rezervované, a tak jsme se těšili, že si dáme kávičku, prohlédneme si okolí a na sluníčku načerpáme energii, abychom vydrželi jeskyňovou teplotu +4 °C. Čekalo nás však překvapení, platba kartou nebyla možná, eura ani koruny nebrali a zloté jsme neměli. Nezbylo než se rozběhnout na 2 km vzdálené parkoviště a pokusit se vyměnit koruny za zloté. Vzpomněl jsem si na dobu, kdy jsem před deseti lety běhal, ruce na bra-

Čekání na zloté

Pěší túra elektrobusem k jeskyni

davky a rychle dolů. Peníze se mi podařilo vyměnit, drožkař mě znovu vyvezl nahoru a byli jsme zachráněni. Bohužel bez kávičky. Děvčata ohodnotila můj sportovní výkon a vstoupili jsme do překrásných jeskynních prostor, které byly objeveny teprve v roce 1966. Velice silný byl zážitek z pohledů na umělecká díla, která vytvořila příroda svým působením po tisíceletí. Zajímavostí je i původní fauna a výskyt jeskynního medvěda, podle něhož je jeskyně pojmenována.

Dále jsme pokračovali do lázeňského letoviska Miedzygórze k 20 m vysokému vodopádu na řídce Veličce. Protože jsme byli všichni hladoví, zastavili jsme se nejprve na oběd v hotelu Nad Vodopádem. Zde jsme bez problémů mohli platit českými korunami a hlavně bylo vynikající jídlo za relativně nižší

U vodopádu

ceny než u nás. Rušné stavební aktivity ve městě i na chodnicích k vodopádu nám trochu zkomplikovaly procházku a pohled na vodopád. Přesto jsme měli velmi dobrý pocit z návštěvy tohoto místa. Zpáteční cestu řídila chytrá navigace, bohužel po velmi špatné silnici přes přechod v Bartošovicích. Poslední zastávka na kávu, zákusek a zmrzlinu byla v Žamberku. Spokojeně jsme se vraceli domů. Poděkování patří panu Robenkovi za zajímavý námět výletu. Už se těšíme na další.

Petr Marek

S OUCMANSKOU HOSPODOU ZA POZNÁNÍM A KULTUROU

Oucmanská hospoda pořádala tajný výlet naplánovaný na 22. 4. 2017. I když se nevědělo, kam se pojedje, přihlásilo se tolik zájemců, že byl plný autobus. Vzhledem k tomu, že se v hospodě začalo točit pivo Bernard, dalo se usoudit, že pojedeme na prohlídku pivovaru Bernard v Humpolci. Ráno se u hospody v Oucmanicích účastníci sešli a mohlo se vyrazit. Za pár kilometrů bylo jasno, kam se jede. Autobus nás vyložil před branou pivovaru Bernard a před prohlídkou byla možnost zakoupit pivo v podnikové prodejně.

Pivovar Bernard

Něco k historii pivovaru v Humpolci. Pivo se zde začalo vařit od roku 1597 a od té doby došlo k jeho rozvoji s vrcholem zaznamenaným ve třicátých letech. Po válce patřil pod jihočeské pivovary a postupně upadal. V roce 1991 byl již zkrachovalý pivovar vydražen v malé privatizaci panem Bernardem a jeho dvěma společníky. Začali si plnit sen o vybudování pivovaru, který bude vařit poctivé české pivo. Po počátečních potížích se jim to podařilo a dnes je značka Bernard pojmem nejen u nás, ale i ve světě.

Dostali jsme slušivé modré vesty a šlo se na prohlídku pivovaru. Během exkurze jsme byli seznámeni s postupem výroby piva, které se zde vyrábí tradičním způsobem. Pivovar vaří 15 druhů lahvévého a 12 druhů sudového piva. A jeho roční výroba dosahuje 230 tisíc hektolitřů piva.

Zajímavostí je, že ležácký sklep je položen, dá se říci, v nejvyšším místě pivovaru ve formě izolované klimatizované haly. Je to z důvodu, že se nedá vybudovat v podzemí, kde již není další prostor. A ještě jedna perlička, když pivovar začal prodávat lahvové pivo, tak v lahvích s patentním uzávěrem, které starší pamatují u limonády. Záloha na láhev byla 15 Kč. A po prodeji se nevrátilo zpátky cca 1,5 milionu lahví, což byl pěkný efekt do začátků provozu pivovaru.

Po prohlídce následoval oběd v jídelně pivovaru a ochutnávka různých druhů piva. Posezení zpříjemnila hudba Zeman, Sláma a spol. a někteří už začali tancovat. Ale všechno jednou skončí, a tak jsme se dostatečně posilnění pivem vydali na zpáteční cestu. Kdo se nezúčastnil, může ochutnat pivo Bernard v oucmanské hospodě.

Druhý výlet, tentokrát za kulturou, byl pořádán 31. 5. 2017, a to do divadla Broadway v Praze na muzikál Mýdlový princ a na plavbu lodí po Vltavě.

Jako obvykle se odjíždělo autobusem od oucmanské hospody. Po příjezdu do Prahy byl krátký čas na procházku a v 11 hodin jsme vypluli lodí Šumava na dvouhodinovou plavbu po Vltavě, od Mánesova mostu, kolem Národního divadla, přes zdymadla až pod Vyšehrad a zpět. Mohu potvrdit, že pohled na Prahu z řeky je úplně jiný než ho každý zná z procházek Prahou, a proto doporučuji zkusit. Na lodi byl zajištěn oběd formou švédského stolu, jídlo bylo velice dobré a každý si mohl vybrat dle chuti.

Projížďka lodí po Vltavě

Po skončení plavby jsme se vzhledem k tomu, že začalo pršet, rychle přesunuli k divadlu Broadway v ulici Na Příkopě. Muzikál Mýdlový princ je komedie o herci, který po smrti svého otce může získat velký majetek, pokud bude fungovat divadelní spolek. Celý muzikál se nese ve znamení známých hitů Václava Neckáře, kdy skoro všechny zaznějí. Ze známých herců účinkovali Martin Písařík, Václav Kopta, Jitka Schneiderová, Vlastimil Zavřel a další. Představení trvalo 3 hodiny, a tak jsme se s vědomím pěkných zážitků vydali na cestu domů.

Poděkování patří paní Padrtkové a paní Kratochvílové za perfektní zajištění. Zklamáni mohou být jen ti, kdo se nezúčastnili.

Jménem účastníků zájezdů Jana a František Motlovi

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významná životní výročí v prvním pololetí roku 2017 oslavili

50 let Janová Marie

60 let Lesák Zbyněk, Valíčková Miluše

70 let Michalcová Alena

75 let Krčmář Josef, Dostálová Božena

80 let Frňková Emilie, Doležalová Ludmila

Oslavencům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životního optimismu.

Narození dětí

V prvním pololetí roku 2017 se v Oucmanicích narodily čtyři děti.

Vendulka Šimová se narodila 20. ledna Žanetě a Josefu Šimovým v čp. 15,

Alex Lagutin se narodil 15. března Janě Voženílkové a Alexandru Vladimirovičovi Lagutinovi v čp. 23,

Jonáš Puna se narodil 4. května Ivetě a Daliborovi Punovým v čp. 14,

Štěpán Ondrušík se narodil 9. června Kristýně Fanouškové a Štěpánovi Ondrušíkovi v čp. 24.

Všem dětem a jejich rodičům přejeme hodně štěstí a radosti.

Úmrtí

V březnu 2017 jsme se rozloučili s Jaroslavem Doležalem starším z čp. 41.
Čest jeho památce!

KROUŽEK EKOHRÁTKY NA PALETĚ

Poslední schůzka kroužku Ekohrátky proběhla 21. 6. 2017. Kroužek ve druhém pololetí navštěvovalo 13 dětí, z toho 10 dětí je přímo z Oucmanic. Do 14 schůzek jsme rozložili zejména náš pobytový program Kousky přírody, tedy to, co zde zažívají školní skupiny během jednoho z našich týdenních pobytových programů u nás.

Na jednotlivých schůzkách se děti staly součástí pohádky, ve které vyřešily problém s povodněmi, suchem, vichřicí i hladomorem. Na každé schůzce upravovaly krajinu tak, aby se v ní dobře žilo a uvědomovaly si závislost lidí na stavu krajiny, ve které žijí. Na vlastní kůži si užily louku, les, rybník a zahradu, dozvěděli se něco o jejich přirozených obyvatelích, i o tom, jaký vliv na ně máme my lidé. To vše proběhlo formou pestré směsi aktivit. Děti čekaly pohybové a kooperativní hry, pozorování, ukázky, praktická činnost, rukodělná tvorba a výtvarná činnost i kontakt se zvířaty.

Doufáme, že kroužek bude probíhat i v příštím školním roce, ačkoli možná ještě trochu upravíme čas, ve kterém budou schůzky probíhat.

VELETRH ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVY 2017

Ekocentrum PALETA pořádá v Oucmanicích v termínu 5. - 8. 9. 2017
VELETRH ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVY 2017

V tuto dobu se tu sejde až kolem stovky pedagogů a lektorů ekologické výchovy ze všech koutů Česka a společně se budou pokoušet vzájemně inspirovat, vyslechnou řadu přednášek, shlédnou ukázky výukových programů, zúčastní se různých dílen a workshopů pro rozvoj lektorských dovedností apod. Ubytování budou z části na Paletě a zčásti v Sudislavi na Kubasově statku. Se stravováním nám pomůže i oucmanická hospoda a pro některé přednášky využijeme i zasedací síň místního úřadu.

Miroslav Míkovec

VÝZVA K OMEZENÍ HLUKU

Právě probíhá sezóna, kdy většina z nás pravidelně vytahuje z garáží a stodol zahradní techniku a udržuje svůj pozemek. Případně vytváříme jiný hluk. Chtěl bych připomenout, a někomu možná nově sdělit, nepsané pravidlo slušného chování.

Berte, prosím, ohled na své sousedy a nepoužívejte své hlučné pomocníky v době vyhrazené naší vyhláškou. Zejména motorové pily, křovinořezy, sekačky a cirkulárky dokáží klid nepříjemně narušit. Většina těchto prací se dá naplánovat a zvládnout ve všední dny a v době vyhrazené vyhláškou. Tímto reaguji na připomínky našich občanů.

Pro připomenutí článek 3. z obecní vyhlášky.

Čl. 3

Omezení činností

- (1) Noční klid je dobou od 22.00 hod. do 6.00 hodin. V této době je každý povinen zachovat klid a omezit hlučné projevy.
- (2) Každý je povinen zdržet se o nedělích a státem uznaných dnech pracovního klidu v době od 6.00 do 8.00 a v době od 12.00 do 22.00 hodin veškerých prací spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk např. sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, křovinořezů apod.

Každý je povinen zdržet se o dnech pracovního volna v době od 20.00 do 22.00 hodin veškerých prací spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk např. sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, křovinořezů apod.

*Děkuji za pochopení
J. Pavlíček*

STŘEDISKO CHOVU SKOTU VKK OUCMANICE

V katastru obce Oucmanice hospodaří Zemědělsko obchodní družstvo Zálší, které zde kromě pěstování plodin provozuje středisko živočišné výroby s chovem skotu. Je zde ustájeno 750 krav českého strakatého plemene s následným odchovem telat a jaloviček do stáří 6 měsíců. Krávy jsou chovány volně v bezstelivových stájích, odklíz výkalů je prováděn pomocí automatických shrnovacích lopat, lehací boxy jsou vybaveny měkkými loži. Pro zajištění ochlazování v letním období jsou stáje vybaveny hřebenovou větrací šterbinou, shrnovacími stěnami a ventilátory. Na krmný žlab je předkládána míchacím krmným vozem TMR krmná dávka, která je sestavena z objemných a jaderných krmiv, doplněna krmnými doplňky tak, aby pokrývala veškerou potřebu chovaných zvířat.

Plemeno českého strakatého skotu se vyznačuje kombinovanou užitkovostí, produkuje kvalitní mléko s vysokým obsahem mléčných složek. Mléko dodáváme do Choceňské mlékárny a zároveň získáváme od dokrmovaných býčků na výkrmně v Kosoříně výborné hovězí maso, které zpracovává jak Masokombinát Polička, tak například místní řeznictví Morávek Vračovice. Důležitou oblastí živočišné výroby je následný odchov jaloviček pro vlastní obnovu stáda nebo prodej chovných březích jalovic. Tento odchov probíhá v pastevních areálech ve Džbánově u Voděrad a Zářecké Lhotě.

Rekonstrukce dojírny a skladovacích kapacit krmiv

V loňském roce jsme započali rekonstrukci tohoto střediska s cílem zlepšit podmínky pro chovaná zvířata, zpříjemnit pracovní prostředí pro ošetřovatele a zlepšit celkovou úpravu střediska. Ovšem nejdůležitější byla potřeba nahradit dvě dosluhující kruhové dojírny a dobudovat skladovací kapacity pro uskladnění krmiv. Předpokladem pro chov skotu je dostatečná produkce a uskladnění kvalitních statkových krmiv, v našem případě vojtěškové senáže a kukuřičné siláže, a tak zde došlo k dobudování silážních žlabů o 5 komorách s kapacitou, která pokryje celoroční potřebu krmiva. V rámci zlepšení celkového dojmu, došlo při výstavbě k vybudování protihlukového valu, který oddělil tyto prostory od okolní krajiny s tím, že letos dojde k jeho ozelenění výsadbou keřů a stromů.

Nejdůležitější částí stáje pro dojnice je dojírna, ta naše nově vznikla na místě dvou původních menších kruhových dojíren (pro 15 dojnic), které byly v provozu od začátku farmy. Byla to nejsložitější část rekonstrukce, protože muselo být zachováno dojení krav na jedné stávající dojírně a souběžně probíhala stavba nové dojírny pro 26 krav. Na základě výběrového řízení byla vybrána kruhová dojírna s rybinovým stáním a dojením uprostřed od firmy DeLaval, která patří mezi přední světové výrobce dojící techniky. Při výběru jednotlivých součástí byl kladen důraz na to, aby byly zohledněny fyziologické požadavky krav a zajištěn šetrný průběh dojení. Zároveň na to, aby měla obsluha dojírny zajištěno vyhovující a bezpečné pracovní prostředí s maximálním ulehčením jednotlivých operací. Naším cílem také bylo zlepšit reprodukční ukazatele a získat přehled o užitkovosti a zdraví zvířat, proto jsme investovali i do systému řízení stáda. Tento systém umožňuje identifikovat každou krávu, sledovat jednotlivé nádoje a jejich odchylky, průběh dojení, tok mléka či spadlé stroje. Nádoje mléka jsou nejrychlejší indikátory zdravotních problémů. Pokles v užitkovosti je obvykle první příznak mastitidy, metabolických potíží a jiných poruch. Větší pokles než nastavená hladina je okamžitě na

dojírně signalizován a dojiči nebo zootechnik mohou okamžitě provést opatření k ošetření dojnice. Systém měření aktivity dojnic monitoruje a shromažďuje pomocí měřiče aktivity, umístěném na obojku krávy, údaje o pohybu

každé krávy a pomáhá identifikovat říjící se plemence. Pro lepší manipulaci s vybranými dojnici je dojírna na odchodu vybavena třídící brankou, která umožňuje vybrané krávy vytřídit do pracovního kotce k ošetření, inseminaci nebo přesunu. K zlepšení péče o končetiny mohou dojnice procházet při odchodu z dojírny koupacími vanami s automatickou výměnou desinfekčního prostředku. K zlepšení průchodnosti dojírny a ulehčení práce je čekárna vybavena automatickým přiháněčem krav do dojírny, který na základě pokynů z dojírny posunuje dojnice vpřed. Všechny údaje ze systému jsou přenášeny a ukládány do řídicího počítače, kde jsou vyhodnocovány a slouží k rozhodování pro zootechniky střediska. Po zhodnocení 8 měsíců provozu lze konstatovat, že výběr a výstavba dojírny se zdařila a splňuje veškeré požadavky. Na zdárném dokončení a zprovoznění nové technologie má velký podíl pracovní kolektiv ošetřovatelů, z nichž mnozí jsou občany Oucmanic nebo okolních vesnic, pod vedením vedoucího střediska Miloše Doležala. Stavební část prováděla firma ZALSTAV Zálší společně s technologickou firmou KLAS Nekoř. Úprava střediska probíhá i v letošním roce, kdy dochází ke stavebním úpravám ve stáji pro dojnice po otelení a stání na sucho. Jejich cílem je zvětšení prostoru pro krávy po porodu a jejich ustájení ve stlaných koticích, zlepšení klimatu a podmínek ve stáji. Do provozu bude uvedena také malá dojírna pro 5 ks, kde bude probíhat dojení v prvních dnech po otelení. Když vše bude probíhat podle našich plánů, dojde ke zlepšení ustájení nejmladší kategorie telat na mléčné výživě, které plánujeme na rok 2018.

Tak jak se stále vyvíjejí nové poznatky v chovu dojnic, dochází bohužel ke stárnutí stávajících technologií i budov a modernizace je nekonečný příběh. Stejně jako stárnou technologie, tak stárnou i lidé, kteří odcházejí do zaslouženého důchodu. Proto bychom rádi ve svém pracovním kolektivu uvítali nové tváře i z obce Oucmanice.

Ing. Vladimír Zoubek, vedoucí živočišné výroby ZOD Zálší

OUCMANICE PŘED PADESÁTI LETY

Před padesáti lety se psal rok 1967 a díky naší kronice a kronikáři Jaroslavu Müllerovi můžeme nahlédnout do života obce v této době.

Rok 1967 se v politickém životě nesl ve znamení padesátého výročí Velké říjnové socialistické revoluce v Rusku. Byť o této události v době jejího zrodu nikdo v naší obci nic podrobného neznal, názory občanů a obecné vědomí ovlivnila. Především se zdálo, že revoluce nemůže život v naší vlasti nikterak ovlivnit. Je možná dobrá pro řešení situace ve zbídačelém a zaostalém Rusku, kde znamená krok vpřed, ale v našich podmínkách by znamenala mnoho kroků zpět. Dění v Rusku se spíše karikovalo a pamětníci vzpomínají na tehdejší ostatky, kdy v masopustním průvodu jezdil vůz s nápisem, který byl parafrází verše z Braniborů v Čechách – „Zle matičko zle, bolševici zde“. Nikdo neměl v této době tušení, že právě tato událost bude za 40 let hlavní příčinou kolektivizace v zemědělství, někdy bohužel i násilné.

Kronika tradičně věnuje velký prostor zemědělství a dění v zemědělském družstvu. Jednotné zemědělské družstvo Budoucnost si po počátečních problémech vedlo velmi dobře, je považováno za jedno z prosperujících družstev. Proto obec navštívilo i několik zahraničních delegací, např. z Dánska, z obou německých států i z Finska. Součástí zápisu do kroniky je i rozbor hospodaření družstva v období 1963 – 1967, který by si svojí podrobností a fundovaností nezařadil s dnešními ekonomickými ukazateli. Nebylo také třeba dřívějších výpomocí pracovníků z továren na sezónní práce, které se již řešily vlastními silami. Zlepšily se i výdělky. To však někdy přinášelo i stíny do lidských vztahů. K tomu Jaroslav Müller píše: „Jinak je každý, jak se lidově říká, na korunu jako čert. Přesvědčil jsem se, kdy brigádník, důchodce, nečlen, raději dvakrát přišel se přesvědčiti, zdali je s kolegou družstevníkem nebo družstevnicí stejně odměňován, by nebyl šízen“.

Zajímavá epizoda je třítydenní pobyt Jaroslava Müllera v Praze, kde se nechal zaměstnat jako brigádník, aby poznal život v hlavním městě. Vzpomíná, jak si všichni jeho spolupracovníci stěžovali na mizerné mzdy a u venkovanů naráželi na záhumenky a nejvyšší počet aut na obyvatele venkova. „Že tito pracovníci (mimo asi tři starších) se v práci neuhonili, je také pravda“, dodává k tomu kronikář. Zmiňuje také obtížné postavení synků bývalých vlastníků továren a obchodů i nutnost mnoha pražských rodin šetřit na všem, včetně jídla.

„Problémem roku“ byla situace v hostinci, kdy Vincencovi (jako majitelé) chtěli zrušit hospodu a přestavět její prostory na byt, který potřebovali. Není divu, že událost rozvířila obecní mínění. Přece jenom jde o hospodu a vesnice bez hospody je jako neslaná polévka. Proto nebyla nouze o nápady, jak situaci řešit, počínaje výstavbou nového bytu v nástavbě nad sálem a konče výstavbou společenského sálu pro obec, kam by se hospoda přemístila. Nedostatek piva v obci dokonce chtěl řešit Alois Dostál (čp. 48), který chtěl prodávat prostřednictvím Jednoty lahvové pivo doma. Nakonec vše vyřešili samotní Vincencovi, neboť se rozhodli uzavřít pouze lokál a sál používat dál jako výčepní místnost. Tím se situace uklidnila a obecní štamgasti byli zachráněni. Dnes můžeme s vděčností vzpomenout na osvětlené kroky několika obecních zastupitelstev, díky kterým má obec hezkou hospodu a uvedené starosti nemáme.

Na sklonku roku 1967 rozvířilo obec geodetické měření a sondování půdy pro zamýšlenou výstavbu průplavu. Málokdo ví, že první idea této stavby přišla již v roce 1895, kdy průplav měl spojit Pardubice s Týnem nad Bečvou, a spojil by tak Labe s Dunajem. Kronikář popisuje podrobně několik dalších zamýšlených tras, z nichž některé se dotýkaly obce a zemědělských pozemků. Je obdivuhodné, jak při tehdejších možnostech informací jsou trasy přesně popsány, včetně výškopisu. V tom je Jaroslav Müller nepřekonatelný a úsilí, které pro kroniku vynakládal, je obdivuhodné. Jak víme, průplav se nakonec nepostavil, ačkoliv žije dál ve snech mnohých, včetně současného pana prezidenta.

Z celého popisu roku vyplývá, že Oucmanice nikdy nebyly vískou politicky aktivní. Ve vsi existovala organizace Komunistické strany, ale kronikář (mimo jiné byl i jejím členem) si stěžuje na nezájem občanů a marnou snahu výboru přijmout za členy mladé družstevníky. Ještě výmluvnější byla činnost odbočky Svazu československo-sovětského přátelství, která žádnou činnost nevyvíjela, nebyl znám žádný výbor a dokonce prospala i padesáté výročí Velké říjnové socialistické revoluce. Téměř všichni se zde živilí poctivou prací a musíme říci: „Zaplať Pán Bůh, že je tomu tak i dnes“.

Jiří Oliva - kronikář

CYRILOMETODĚJSKÝ DEN SE VYDAŘIL

Sluníčko a více než tisíc tři sta spokojených diváků, tak lze stručně charakterizovat letošní Cyrilometodějský den řemesel v Oucmanicích. Své umění představilo 20 řemeslníků. Zajímavý byl i doprovodný program, především dechová hudba Řetůvanka, Hubertovi trubači z Podorlicka, ukázka výcviku dravců, hasičská pěnová show, projíždky s koňským spřežením a večerní vystoupení rockové kapely 4WATTY. O občerstvení se dobře postaral tým Moniky Padrtkové.

Dechová hudba Řetůvanka

Hubertovi trubači

Celkovému úspěchu a bezproblémovému průběhu předcházela náročná příprava a obětavá práce pořadatelů. Pod vedením starosty Josefa Pavlíčka byli zapojeni zastupitelé a všechny spolky v obci. I když těžko vyjmenovat všechny, kteří se nejvíce podíleli na přípravě, zvláštní poděkování si zaslouží Pepa Hlávka.

Protože probíhal již čtvrtý ročník, využíváme určitých zkušeností z minulých let a hlavně se snažíme neustále zlepšovat podmínky konání tohoto svátku. Abychom zabránili loňským problémům, kdy prudký déšť natekl muzikantům i tam, kam neměl, rozhodli jsme se z části svépomocí, konkrétně Milana Vincence, pořídit nové zastřešené podium. Sice k prověrce účelnosti nedošlo, ale pevně věříme, že se investice do budoucna vyplatí.

Při přípravě jsme velice diskutovali na téma, jakou novou postavu si necháme vyřezat Jaroslavem Pecháčkem ke zkrášlení Oucmanic. Bylo rozhodnuto, že si postupně necháme vyřezat postavy do Betléma a začneme první figurou, kterou měl být svatý Josef. Někteří navrhovali, aby se modelem stal náš starosta Josef. Nakonec ze záměru sešlo, protože připravený kmen stromu po odříznutí části se ukázal uvnitř shnilý. Z narychlo přivezené náhrady se však nechaly vyřezat pouze houby. Své umění s motorovou pilou nám řezbář uká-

zal při mistrném ztvárnění škrpálu. Kdo má správnou velikost nohy, potřebuje novou obuv a má peníze, může se u starosty přihlásit.

Jen těžko se vybírá, která řemesla nejvíce upoutala. Téměř u všech stánků bylo plno. Radost dětem udělalo malování na obličej a možná ještě větší nadšení projevovaly v pění, kterou dovezli zámrští hasiči.

Letošní ročník Cyrilometodějského dne řemesel se konal poprvé pod záštitou hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického a sdružení obcí Mikroregion Vysokomýtsko, kterého jsou Oucmanice členy.

K vysoké společenské a kulturní úrovni dne nemalou mírou přispívají sponzoři, kteří přispěli materiálně i finančně. Naše poděkování si zaslouží:

Pardubický kraj - kancelář hejtmána

MACH drůbež, a. s. Litomyšl

Zemědělsko obchodní družstvo Zálší

Choceňská mlékárna s. r. o

Oseva Uni Choceň a. s.

C.I.E.B. s. r. o. Brandýs nad Orlicí

EKOLA a. s. České Libchavy

Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí a. s.

AgroKonzulta Žamberk spol. s r. o.

STROM Praha a. s.

Stavby DZ s. r. o.

Lamatex s. r. o.

Filogroup a. s. Choceň - přádelna

ELIN Choceň

Ladislav Syrový - sváření, topenářství, instalatérství

Stanislav Vacek - zábavná zahrada

Otto a Soňa Robenkovi - pěstování okrasných dřevin

Eva Olivová + Jana Motlová - vánoční stromky

Patrik Škop - čištění interiérů aut, pneuservis

MUDr. Věra Rybová, Třezalka s. r. o.

Monika Padrtková - provoz pohostinství

Ekocentrum Paleta

TOMIL s. r. o. Vysoké Mýto

Příští ročník bude pátý, tedy jubilejní. Chci věřit, že letošní úspěšné hodnocení je nadějí, že se již můžeme těšit.

Petr Marek

SKŘÍTEK

Paní učitelka nám tvrdila, že skřítkové nejsou. A vůbec ji nezajímalo, že jsem skřítku viděl a dotýkal se ho. A že se tam zjevuje v jednom kuse. Jak prý rozum káže, co není vidět, neexistuje. Chtěl jsem se jí zeptat, jestli je rozum vidět, ale vyjevilo se mi v tu chvíli, jak se můj Skřítek šklebí...

On je tak trochu divný, jako každý skřítek. Malé postavy, dobrák, někdy trochu zlomyslný vtipálek. Horský duch. Vidí ve stejnou chvíli do všech stran, i dozadu. A podle toho, jak velký má nos a uši a že má vousy až po kotníky, tak už bude dost starý. Občas ho musím znovu vidět. Vítá mě sice pokaždé s kamennou tváří, ale já vím své. Jak říká Exupéry, co je důležité, nelze vidět očima.

A tak po čase opět stojíme tváří v tvář a je mi dobře. Vždycky si ho obejdu. Jsem spokojen, jak mě stále pozoruje, aniž by hnul brvou. A takhle pečlivě si prohlíží každého příchozího. Jako strážce u vstupu. Kontroluje „jižní bránu“ k masivu Hrubého Jeseníku.

Vydávám se po přímé cestě lesem a ještě dlouho cítím jeho oči v zádech. Zdali nesejdu. Schovává tady totiž na plochem horském sedle (850 m n. m.) velké rašeliniště, které nosí jeho jméno. Cesta nahoru se stáčí a po hraně hory táhle stoupá příjemně prosvětlenou smrkobučinou až ke Ztraceným kamenům (1250 m n. m.), což je rozeklaná skála, která vyčuhuje z kamenného moře rozteklého po okolních svazích jako čokoláda po zmrzlině a z té špičky vysypaného kamení je mimořádně široký panoramatický výhled. Těch pár set tisíc balvanů prý vyklepl z boty čert, když tady závodil s místním sedlákem. Kurážný to sedlák!

S nikým našťěstí závodit nemusím a již jen pouhý kilometrík pěšiny mě přivádí nad hranici lesa do světa horských luk. Tady na vrcholu Pecný (1334 m n. n.) jakoby končila cesta do kopce a mohu se kochat. Nalevo na západním obzoru

Majestát Pradědu s pobočníky

souvislé pohoří Kralického sněžníku (odsud vypadá opravdu jako samostatné pohoří) a trochu více na severozápad odkrojený vrch Dlouhých Strání, geometricky vodorovně seříznuto, jedinečný nepřirodní úkaz. Ovšem nejkrásnější je odsud pohled na sever. Za rozlehlou travinátou

loukou coby palácovým nádvořím Jeho Veličenstvo na trůnu - majestát Praděd mezi pobočníky: Břidličnou horu nalevo a Vysokou holí napravo. A na klíně si jako kočku chová Kurzovní chatu (chatu pro lyžařské kurzy). Vzdušnou čarou je to k „trůnu“ asi 8 km, ten úžasný pohled mě silně hypnotizuje, táhne, láká a vábí...

Nebe je bez mráčku a bez větru. Po dalších dvou kilometrech mě vítá přírodní občerstvovací stanice, vydatný pramen pod Jelením hřbetem zvaný Jelení studánka. Jen několik poutníků, vše je zdarma, i případný úkryt či nouzový nocleh v kamenné chýši. Zde má komerce vstup zakázán. Asi 200 m odsud východním směrem žije v Přírodní rezervaci „Pod Jelení studánkou“ otužilý a opálený kulturista - horský černý mravenec s robustním tělem. Dostal jméno „Mravenec podhorní“. Na relativně malé ploše je asi 1300 kup (tedy velkých hromad jehličí nad podzemním hnízdem). Pokud jste někdy měli v lese radost z velkého mraveniště, nenechte si ujít zážitek z procházky unikátní galaxií nepřehlédnutelných mravenčích měst. Bát se nemusíte, nejsme na jejich jídelníčku.

Ale zpět. Od Jelení studánky jdu po hlavním hřebenu dále na sever, tedy blíže k trůnu. Po čtvrt hodině jsem v sedle „Nad Malým kotlem“, za Marie Terezie zvaným „Tři studánky“. Je tomu asi 240 let, kdy na toto nádherné a drsné místo přišel jeden nadšený mnich z Velehradu. Zbudoval malý statek a začal zde, v severské tundře, v nadmořské výšce 1330 m chovat ovce a skot. Po šesti letech, neúspěšné pastvě a požáru to nakonec musel vzdát a statek již nikdy nebyl obnoven. Kamenné základy onoho statku jsem v trávě ještě našel a chvilka zamyšlení na takovém místě mi pomohla pochopit neodbytnou touhu poustevníka.

Dále hřebenovka mírně stoupá, protože vede na druhý nejvyšší vrchol Jeseníků, Vysokou holi, kde k nadmořské výšce 1500 metrů schází pouhých metrů 36. Na východ se strmě svažuje do pověstného Velkého kotle, unikátní-

Petrovy kameny a Praděd

Skřítěk

ho floristického ráje, protože 450 rostlinných druhů na ploše 1,5 ha unikátní je. A některé z těch rostlin nerostou nikde jinde na světě! Hora samotná má plochý dlouhý a čistě travnatý vrchol. Za druhé světové války zde mělo být výcvikové letiště. Naštěstí nebylo. I když - jednou tady za extrémního počasí v zimě roku 1950 do sněhu nedobrovolně přistála dopravní Dakota s 38 pasažéry. Šlo o život a díky pohotovým výsadbářům z nedaleké vojenské základny na Ovčárně bylo 32 lidí zachráněno.

Ještě kousek po hřebenu a ocitám se blízko Petrových kamenů. Petr byl podle legendy mladý kovář, který se tady ukryl se svou milou. Byli na útěku před jejím rozzlobeným otcem, což byl mocný a obávaný správce panství a hodlal jejich lásku zničit. Lidé jako on jsou přesvědčeni, že mohou bojovat proti přírodě. No a ve chvíli, kdy se mladým štvancům zdálo, že už je vše ztraceno, že jsou se silami v koncích a jejich dopadení je jisté, ve chvíli, kdy už nemohli dále, se to stalo. Podle pověsti se oba zamilovaní dotkli skály a schoval je mrak. Mračno bylo tak velké a husté, že je před ostrými hochy, jež jim byli v patách, zachránilo. Že by také v tom měl prsty Skřítek? Každopádně je hezčí si spojovat Petrovy kameny s čistou láskou než s čarodějnickými reji.

Z důvodu přísné ochrany unikátní přírody není na kameny možno vstupovat, a tak si tady dělám pohodlí na stezce, vytahuji svačinu a dlouze se rozhlížím. Mám Petrovy kameny pěkně vedle Pradědu, pod Pradědem chata Barborka, ještě níže Ovčárna (odsud čtvrthodinku chůze), tam jezdí autobus a taky auta, co si připlatí. Cesty jsou tam asfaltové a návštěvníci již nevypadají moc turisticky, vzájemně se nezdraví, pronajímají se tam koloběžky... Prostě v tomhle údolí začíná komerce. Hřebenovka, kterou jsem prošel od Skřítku, patří podle „znalců“ mezi nejkrásnější v naší vlasti, mimo jiné pro své nádherné daleké výhledy, a taky proto, že je málo navštěvovaná, neboť je bez civilizace, chat a kiosků a odevšad se musí poctivě šlapat. A lidé na ní jdoucí mají chuť se zdravit.

Mám zatím v nohách asi 11 km a tady se otočím ke zpáteční cestě. Bude z kopce a s nekonečnými výhledy (někdy je vidět až do Tater), znovu se těším na Jelení studánku a budu dávat pozor, jestli se na Jelením hřbetu stále popásají kamzíci, na Pecném zažiju západ slunce, ze Ztracených kamenů se naposledy rozhlédnu do večerní krajiny a dole, dole se spiklenecky usměju na Skřítku.

Závěrem bych Vám chtěl spolu s jeho pozváním předat i jeho adresu: Skřítek, Na Skřítku, Sedlo Skřítek. Právě, že cestou ze Šumperka na Rýmařov jej nemůžete přehlédnout.

Otto Robenek

POHLED Z BALKÓNU

Následující příspěvek nám zaslal rodák z Oucmanic. Doktor přírodních věd Tomáš Pavlíček žije od roku 1991 v izraelské Haifě. Pracuje jako výzkumný pracovník Institutu evoluce na Univerzitě v Haifě. Výzkumnými zájmy jsou evoluční a populační genetika, ekologie, zoo-geografie, fylogeografie, taxonomie. Modelové taxony - hmyz, žížaly, savci, rostliny.

Když se podívám z balkónu našeho bytu v Haifě téměř na vrcholu pohoří Karmel, vidím zelenou dolinu (Vádí) s roztroušenými borovicemi a nevysokými duby s hustým podrostem keřů. Borovice preferují tvrdší vápenec a duby drobivou křídu. Vádí odvodňují Karmel do pobřežní roviny, která hraničí se Středozemním mořem. Díky tomu, že pobřežní rovina je pouze několik metrů nad úrovní moře, tato oblast byla v minulosti plná bažin s nilskými krokodýly a komáry přenášejících malárii. Po vysušení bažin pobřežní rovina se stala důležitým zemědělským a rybníkářským centrem.

Na pobřežní rovině nedaleko od Haify se také nacházejí zbytky pevnosti Château Pèlerin (pevnost Atlit). Tato pevnost patřila řádu Templářů, kteří ji začali budovat během páté křížové výpravy za účelem ochrany poutníků do Svaté Země. Pravděpodobně netušili, že pevnost se stane jednou z jejich posledních držav ve Svaté Zemi (Mameluci dobili Château Pèlerin v roce 1291). Pevnost byla více méně neporušená až do silného zemětřesení v roce 1837. Dnes je lokalita součástí militarizované zóny a není přístupná veřejnosti i přesto, že zachované zbytky představují významný monument křížácké architektury. Ale lze se pokochat ruinami Château Pèlerin z Karmelu.

Ve dnech s dobrou viditelností je vidět z našeho balkónu komíny elektrárny na fosilní paliva v Hedeře, asi v polovině vzdálenosti mezi Haifou a Tel Avivem. Poblíž Hedery se nacházejí pozůstatky (stojí za návštěvu) historické Caesaraeji, kterou založil král Herodes Veliký na místě staršího fénického osídlení.

Trochu severněji, v okolí Akko (ve staré části Akka se nacházejí nejzachovější pozůstatky křížácké architektury v celém středomoří) Féniciáné objevili technologii výroby skla. Podle fénické legendy skupina námořníků strávila noc na pobřeží, na písku si rozdělali oheň a ráno zjistili, že se písek rozpustil a vytvořil amorfní hmotu, kterou dnes nazýváme sklo.

Caesarea byla ve své době největším přístavem ve východní části Středozemního moře a administrativním centrem římské provincie Roman Judea (= Sýrie-Palestina, = Palestina Prima). Mimo jiné, Caesarea byla sídlem římského prefekta Pontia Piláta. V roce 640 byla Caesarea dobyta Muslimy.

Přibližně ve stejném období vlna suchého počasí přetransformovala zemědělskou krajinu obklopující město v písčné duny, které existují dodnes. Přibližně ve stejném období Nabatejci (jejich hlavní město byla Petra v dnešním Jordánsku) opustili svá města v Negevské poušti, pravděpodobně nejenom v důsledku sucha, ale také v důsledku zemětřesení a ztráty obchodu s kořením.

Zemětřesení jsou dalším důležitým faktorem na Blízkém Východě, který má vliv na lidské osídlení. Mnohé historické monumenty, a celá osídlení byla zničena ne v důsledku válek, ale zemětřesení. Otázka není, zdali bude či nebude zemětřesení, ale kdy bude. Platí, čím blíže k Afro-syrské riftové dolině (Aravská dolina a údolí řeky Jordán v Izraeli) se daná lokalita nachází, tím je větší pravděpodobnost zemětřesení. Mezi historická města zničená silným zemětřesením patří například Džaraš (pravděpodobně nejlépe zachovalé antické město v oblasti Jordánska a Izraele) a Philadelphia (dnešní Ammán) v Jordánsku, Bejt Še'an (s rozsáhlými antickými vykopávkami), Tiberias (bohužel většina historických památek byla zničena zemětřesením), a Haifa (1898) v Izraeli. Zemětřesení a sopečná aktivita ve Středozemním nebo

Rudém moři může vést k tsunami, které mohou zničit celé civilizace. Klasickým příkladem je erupce vulkánu na Santorini (Thera) zhruba před 3600 lety. Tato erupce nezničila pouze velkou část ostrova, jejímž pozůstatkem je ohromná kaldera naplněná mořskou vodou, ale také minojskou civilizaci na dalších ostrovech, včetně jejího politického a kulturního centra na Krétě. Obyvatelé těchto ostrovů a utečenci z Thery neměli šanci se zachránit v důsledku vyvržení ohromného množství sopečného materiálu, vzniku rychle se šířícího smrtelně jedovatého a horkého pyroklastického oblaku schopného dosáhnout Krétu ve vzdálenosti 120 km a vzniku gigantické tsunami (odhad je 75 metrů), která byla schopna zaplavit celé ostrovy. Tato tsunami nepochybně zasáhla pobřeží celého Středoziemního moře. Následek byl, že obyvatelé Peloponésu, kteří přežili katastrofu, hledali nová místa osídlení. Jedna taková skupina, známá jako Filištíni, osídlila pobřeží na jihu dnešního Izraele, a založila (se souhlasem egyptského faraona) města odpovídající dnešnímu Aškelonu, Ašdodu a Gaze. Řecký původ Filištinů dokumentují proslulé vykopávky v Aškelonu, které stojí za návštěvu. Pokračování někdy příště.

Z Haify zdraví Tomáš Pavlíček

OUCMANICKÉ VEJŠPLECHTY OUVEJ

Ú.E.E.M.H.D.Z.

Chovatele hospodářských, ale i domácích zvířat čeká od příštího roku nemilé překvapení. Ústřední evidence hospodářských zvířat se rozhodla vstoupit do třetího tisíciletí ve velkém stylu. V dnešní době prý nestačí jen zvířata evidovat, ale i monitorovat jejich pohyb. Pokousal vás cizí pes, píchla vaše dítě včela, rozhrabali vám sousedovic slepice upravený záhonek nebo vám poštovní holub pokálel přední sklo vašeho sportáku? Dnes neřešitelná situace, ale díky nové Ústřední elektronické evidenci a monitoringu hospodářských a domácích zvířat (Ú.E.E.M.H.D.Z.) budete mít možnost vysoudit na bezohledných majitelích problémových zvířat tučné odškodné.

Právě v Oucmanicích a okolí probíhalo v naprostém utajení pilotní testování nového systému. Po zkušenostech s obdobnými evidencemi nechce Ministerstvo zemědělství (Mze) připustit žádnou blamáž. Výsledek se stále

ještě vyhodnocují, nicméně testování prý dopadlo k plné spokojenosti všech zúčastněných.

Mze počítá s počátečním odporem majitelů zvířat a připravila pro uživatele celou řadu užitečných vychytávek, které jim trpkou povinnost pěkně osladí. Kromě sledování pohybu zvířete na displeji vašeho chytrého mobilu, můžete vytyčit zónu, kam nesmí nebo naopak vytyčit území, které nesmí opustit. S přídatnou baterií lze zákazy vynutit sérií elektrických šoků.

V Oucmanicích byla rovněž testována doplňková aplikace „Trusačka“. Mobilním telefonem vyfotíte hovínko, aplikace pak na základě teploty, váhy a vzhledu vyhodnotí původ a stáří vzorku. To pak porovná s pohybem zvířat v daném čase. Výsledně se pak přímo majiteli pošle bloková pokuta.

Jak jsme výše psali, výsledky se stále ještě vyhodnocují, ale některé věci jsou už jasné.

- Bylo zjištěno, že některá zvířata stejného plemene reagují na zařízení různě. Zatímco chování a temperament německého ovčáka zařízení neovlivnilo, dříve velmi čiperný a činorodý krysařík se po celou dobu testování s cca 1 kg vážícím zařízením na krku ani nehnul.

- Holubi po celou dobu testování ani jednou nevzlétli, nošení pošty bylo tedy vážně narušeno. Hlavní úkolem bude minituarizace zařízení na cca 50 gramů. (V Oucmanicích se nepodařilo zajistit pro testování holuby, místo nich bylo zařízení nouzově testováno na zdrobnělých slepicích).

- Ukázalo se, že monitorovat slepice v klecovém chovu je nuda. Slepice nikam nechodí a nikomu na zahrádce nehrabou.

- Po několika zoufalých a neúnostně vysilujících pokusech se ukázalo, že včely tímto způsobem evidovat a monitorovat nepůjdou, a to ani, když se velikost a váha zařízení radikálně zmenší.

- V několika případech došlo k zneužití zařízení pro jiné účely. Jak jinak si vysvětlit, že osel Amos byl letecky v Chorvatsku a kdykoliv se přiblížil k hospodě, tak dostal ránu nebo, že koza Maryška pravidelně dojížděla do školky v Jehnědí a důsledně obchází rybník velkým obloukem.

Zaznamenal vedoucí testovacího týmu v Oucmanicích Míra Míkovec.

Cyrilometodějský den řemesel

Kalendář akcí 2. pololetí 2017

Červenec 5. 7. 2017	Cyrilometodějský den řemesel	Obec + spolky
Září	Pouštění draků	SDH
Září 22. 9. 2017	Veřejné zasedání zastupitelstva	Obec
Září 24. 9. 2017	Vítání občánků	Obec
Září 28. 9. 2017	Svatováclavský výlet	Obec + SK
Říjen 29. 10. 2017	Posvícení	Obecní hospoda
Listopad 26. 11. 2017	Rozsvícení vánočního stroměčku	SDH
Prosinec 5. 12. 2017	Mikuláš	Mládež
Prosinec 10. 12. 2017	Vánoční koncert	SK
Prosinec 14. 12. 2017	Veřejné zasedání zastupitelstva	Obec
Prosinec 22. 12. 2017	Betlémské světlo + koncert	SPK + DK
Prosinec 27. 12. 2017	Turnaj v ping-pongu - mládež	SDH
Prosinec 28. 12. 2017	Turnaj v ping-pongu - muži	SDH
Leden 1. 1. 2018	Novoroční procházka	Obec + spolky

Vysvětlivky: SDH - Sbor dobrovolných hasičů

SK - Seniorský klub

DK - Dámský klub

SLT - Spolek lidových tradic

SPK - Sdružení přátel kapličky

Čas a místo konání bude upřesněno na webových stránkách obce a prostřednictvím obecního rozhlasu.
Změna programu vyhrazena.

Vydává: Obec Oucmanice.

Redakční rada: Výbor pro kulturu, sport a sociální záležitosti.

Telefon: +420 465 544 339, e-mail: obec.oucmanice@tiscali.cz.

Vydáno: červenec 2017, náklad 120 ks.

Obálku navrhl: G tisk Vysoké Mýto

Tisk: G tisk Vysoké Mýto

